

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 52.

Fjerde Session.

19de Møde.

Torsdagen d. 11. November.

(Fortf.)

Finansministeren: Hvad det sidstnævnte Forslag angaaer, kan det naturligviis under denne Sag slet ikke komme i Betragtning, idet der ikke her foreligger Spørgsmaal om at indbringe Forslag til Forandring af Toldsatser i selve Tariffen. Hvad dernæst angaaer de Talsførrelser, som den ærede Rigsdagsmand har opstillet, og om hvilke han sagde, at han svimlede ved at see paa dem, tør jeg maaskee tilskrive denne af den ærede Rigsdagsmand selv omtalte Svimmel, at han ikke har været ganske nøiagtig med Hensyn til sine opstillede Beregninger. Vel kan jeg for Diebliffet ikke nøie kontrollere disse; men jeg skal dog allerede nu foreløbig fremhæve, at den, der beregner Tolden, ikke er Vandbygningsspecteuren, men Toldvæsenet, og jeg maatte da altsaa først see Bestaffenheden af de Varer, hvorom der her er Tale. Ja, jeg seer nok, at den ærede Rigsdagsmand holder noget i Beiret for mig; men det er ikke et Jernrør (Hage: Det er et Toldrør!), der ligger saa nær, at jeg og andre Toldembedsmand kunne see det, og uden det kan jeg ikke sige, om den Toldsat, hvorefter Beregningen er anstillet, er den rigtige. (A. Hage: Jo, den er rigtig!) Jeg tvivler slet ikke paa, at Tolden for disse Varer vil falde temmelig høi; men jeg betvivler derimod meget, at det vilde være aldeles nødvendigt at indforstrikke hele den Mængde af de meest vægtfulde Gjenstande fra England, og den ærede Rigsdagsmand har, saavidt jeg har kunnet følge hans Foredrag, ikke oplyst, hvad Tolden af andre og navnlig af de fineste Gjenstande, som der maaskee snarere kunde være Spørgsmaal om at indføre fra Udlandet,

vilde beløbe sig til. Han har holdt sig fortrinsviis til dem, paa hvilken Tolden var betydelig. For at danne sig et rigtigt Billede af, hvorledes denne Toldsat vil blive, er det iøvrigt ikke nok at angive Værdien af de Gjenstande, som indføres; thi Værdien af de Rør, som indføres, selv med Tillæg af Tolden, maa dog antages at staae i et temmeligt ringe Forhold til de Omkostninger, som iøvrigt ere forbundne med det hele Anlæg. At den gjældende Tarif i visse Tilfælde kan blive temmelig trykkende, er unegteligt; men denne Ulempe er uadskillelig fra enhver Toldtarif. Kan man ikke komme til det Standpunkt, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) for sit Bedkommende, som vi Alle vide, allerede staaer, nemlig helst at ønske al Told ud af Verden, ville vi bestandig være udsatte for, at en Toldsat, der vel saa temmelig kan passe paa enkelte Gjenstande, saaledes som han eksempelvis anførte, paa en Ploug eller Garve, kan blive meget trykkende, saasnart disse Gjenstande indforstrikes af Bedkommende i store Quantiteter. Jeg kan altsaa ikke betragte saadanne Talsførrelser som de anførte som noget absolut Beviis, og endnu mindre billige det i Genhold dertil anstillede Tankeexperiment om at betale Jernrør med Klude, og i ethvert Tilfælde maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er Regjeringen, der selv sørger for, at de 195,000 Rbd., hvortil Udførselstolden beløber sig, kan blive nedsat til mindre end det Halve.

C. C. Møller: Naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (A. Hage) har meent, at det ikke trykkede saa meget, om man gav 10 eller 12 Rbd. for Udførsel af en Ploug, fordi det kun var en Enkelt, som solgte det, og maaskee kun en eneste